

Blanka Matković: Svoju povijest pisat ćemo mi (2)

I rijeka Sava je po završetku II. Svjetskoga rata bila veliko grobište za žrtve tadašnjih antifašista

Zelim vas upoznati s pravim pozdravom koji je bio služben u Nezavisnoj Državi Hrvatskoj. Pišem to stoga jer sam uočio da pojedinim autorima nije sasvim jasno kako je taj pozdrav izgledao. Pozdravljal se je ovako. Zamislimo si jednu postrojenu vojnu formaciju. Zapovjednik pred postrojenom formacijom pozdravlja: 'Za poglavnika i za dom!' Postrojba gromoglasno odgovara: 'Spremni'. Ako se dobro sjećam, i kod podizanja telefonske služalice na poziv javlja se umjesto 'halo' s riječju 'spremni'.

Osvrnuo bih se i na intervju gospodice Blanke Matković u kojem ona navodi da je kroz jasenovački logor prošlo ukupno 18 tisuća osoba. Ilij Barbarić, pripadnik Ustaške nadzorne službe, u svojoj knjizi Nezavisna Država Hrvatska navodi kako je on osobno uništio knjige registara iz navedenoga logora 7. svibnja, prije nego što su napustili Zagreb. Navodi kako je bilo registrirano ukupno 18 600 osoba, ali naglašava da su zarobljeni partizani na Kozari samo registrirani i odmah proslijeđeni dalje za Njemačku.

Gospodica Blanka Matković nadalje napomije i postojanje većega broja grobova na jasenovačkom području, na kojima se nalaze žrtve partizanskoga terora. Želio bih napomenuti da

EKSKLUSIVNI INTERVJU

**Mr. sc. Blanka MATKOVIĆ,
predsjednica Hrvatske družbe povjesničara „Dr. Rudolf Horvat“**

SVOJU POVIJEST PISAT ĆEMO MI

Nemamo se čega sramiti, ni NDH, ni Jasenovac, odbacimo povijest koju je ispisala Partija nakon 1945.

Jasenovac je naivoč falsifikat hrvatske povijesti, a Dinko Šakić osuđen je bez dokaza kako bi se održavala Žerjaviceva laž o 80.000 navodno ubijenih

hrvatski.list@hi.t-com.hr

je i rijeka Sava, po završetku II. svjetskoga rata bila veliko grobište za žrtve tadašnjih ubojica, ili kako oni sami sebi teptaju, antifašista. Službovao sam 34 godine u jednome selu pokraj kojega teče rijeka Sava. Više mještana koji su u to vrijeme bili pastiri pričali su mi kako su s velikom nelagodom išli čuvati stoku na pašnjake koji su se nalazili uz rijeku. Pričali su mi kako je to bilo strašno koliko je lešina plutalo Savom i to sve vezani žicom, po više njih zajedno. Ja napomenuh, po četvero, a dolični mi reče, i više njih zajedno. Moguće je da tako vezane i nisu sve prethodno ubili, nego samo neke, a drugi, tako vezani, ali živi, onda bi se u vodi ugušili. Pitao sam sugovornika je li tijekom rata bilo lešina koje su plutale Savom. Odgovorio mi da je jest, ali samo ponekad.

FRANO MAROEVIĆ, Zadar

HDZ svojim (ne)radom zapravo podupire SDP

Zalažem se za ukidanje predmeta Povijest u školama i na fakultetima. Komu to treba? Svaki povjesničar u Hrvatskoj tumači povijest kako njemu odgovara. Iako je na Balkanu sve moguće, vjerovatno se to, hvala Bogu, ne će dogoditi. Trebamo jednom zauvijek oformiti međunarodnu komisiju za povijest ovih prostora te zatvoriti gubice crvenim kmerima za njihove laži. Te laži 'prodaju' svjetu, a hrvatska Vlada to financira. Neki rade kao profesori na fakultetima i truju nove naraštaje svojim lažima. To je apel 'desnima' i 'desnometre' kada su na vlasti, ali, na žalost, HDZ to nije. U 25 godina samostalnosti nisu našli ni volje ni vremena da išta učine za Hrvatsku u miru. Većina nije pridonijela slobodi u ratu, a u miru bi mogli i morali dati svoj obol. Kada bi mogli rasvjetliti našu povijest od 1941. do 1945., i dalje, ne bi nam još uvijek bacali Jasenovac pred oči. To su Hrvatima postavili kao *magnum crimen* – da moramo šutjeti.

HDZ se ne usudi intervenirati, čak ni onda kad svi mogu vidjeti vjerodostojne dokaze, a kada neki Hrvati koji su doktorirali našu noviju povijest progovore, glavnih ih mediji ignoriraju. To samo dokazuje kako je HDZ 'bolesna' hrvatska stranka 'zdrave' hrvatske stranke. Čim počne jačati, ubace joj 'domaćeg' neprijatelja koji ih iznutra rastoči. Kakva je HDZ hrvatska stranka, koja ima svoje predstavnike u EU, koja je donijela neke Rezolucije o totalitarizmu, a HDZ se pravi lud. To znači da podupira crvene kmere nečinjenjem onoga što trebaju. Zašto smo ušli u EU ako ne donosimo njihove odluke. Šeks je čak promjenio Zakon o referendumu

kako bi prevario narod jer mnogi nisu bili za ulazak u EU. Nitko razuman ne vjeruje da su u stanju lustrirati sami sebe ni ispraviti lažnu povijest jer bi istina koja bi izbila na površinu dokazala čiji su roditelji lažno okrivljeni, a čiji su prave ubojice hrvatskoga naroda. 'Naši' crveni kmeri i četnici veličaju se kao heroji, a naši heroji iz Domovinskoga rata si im smetnja. Ne čudi me suradnja s četnicima i njihovim vovodama kada su u pitanju Josipović i slični, ali zašto HDZ, barem dok je na vlasti, ne napravi nagli zaokret. Očito rade zajedno sa SDP-om na ponovnomo ujedinjenju sa Srbijom. Naivci misle da je to nemoguće radi ustavne odredbe, ali to kod nas ne znači ništa. Vidjeli smo to na referendumu za ulazak u EU.

ZVONIMIR PERKO, Zagreb

Sjećanje na stepinčevce – mlađice koji nisu izdali Boga i domovinu

Ne dirjite mi svetca.... Ovu poruku upućujem sjećajući se pjesme o slavonskoj ravnici. Ne mogu zamisliti situaciju da oni isti koji gaze ravnici pokušavaju zgaziti jedini hrvatski neokaljni svjetionik u mraku Drugoga svjetskoga rata i cijelog XX. stoljeća za svoj puk – maloga, ali kršćanskoga, rimokatoličkog naroda. Bog i država dva su talismana koja nam je tako duboko usadio u naše duše da smo još u doba svoga mladenaštva to dvoje usadili u svoju bit. Bog nosi sa sobom sve ono što čovjek u svojoj sveukupnosti nastoji naslijedovati da bi se udaljio od samoga sebe kao živućega 'stroja' – odnosno grješnika, a život na zemlji, često u rukama Crnoga odlučuje o njegovu životu, njegovoj egzistenciji, pa čak i njegovoj smrti.

Boga i državu moj je svetac izrekao kao ljudsko i božansko pravo svakoga naroda kad je sjedio na optuženičkoj klupi države koja nije ni Božja, ni narodna, ni demokratska, a kamoli moralna, pa čak ni mrvicu pravna. Uputio je svome hrvatskom puku u svim narodima, jednostavno rečeno, Zakon duha Božjega u stijeni zapisanoga na brdu Sinajskome Mojsiju i svim ljudima svijeta. Deset ih bijaše i mi smo ih znali i u životu provoditi. To je bio naš put nade u budućnost pa ako treba i u smrt, odnosno vječnost. Revolucija nema zakon 'ne ubij'. Prva njihova riječ je 'smrt....'. U svoje ime ubija, utamničuje, obezglavljuje i stotine tisuća, a negdje i milijun ljudi ubija u ime Smrti i mržnje, a, naprotiv. On je kao i onaj koji ga je ustolicišao kardinala i proglašio blaženikom, sv. papa Ivan Pavao II., stalno govorio o ljubavi i čak o ljubavi prema

neprijatelju – što je svakako najviše što čovjek može postići slijedeći zapovijedi Duga Božjega. To je bio i naš credo. Nas koji smo razumjeli njegov vapaj i pokušali dostići te vrline slijedeći ga u njegovim nastojanjima. I mi smo vjerovali u Boga i Hrvatsku, Ali, evo, kako nas je život naučio da je i mladima i zdravima smrt na zemlji moguća svakoga trena. Javna čitanja 'pastirskoga pisma' po crkvama, kao javni akt i mi smo čitali i radi toga smo se našli iza rešetaka. Socijalistička demokracija to je ocjenila protudržavnom propagandom i širenjem neprijateljske propagande, a onda dolaze dodatci....

Dakle, 'u ime naroda' po onoj Titovoj: 'Ne mora baš sve po zakonu. Napakuj im!' I napakovaše nam čak i terorizam, klerofašizam, monarhofsizam i naravno još i ustaštv... Uostalom, sve je to u presudi koju smo dobili na Vojnomu sudu u Sarajevu. Pišem ovo na spomen strijeljanoga mladića Ivice Sušića, rođenoga u Livnu 1925. i po presudi Vojnoga suda u Sarajevu, po sudcu Šefkiji Hadžiomeroviću, potporučniku i na spomen ostalih 21 osuđenoga na kazne zatvora od 20 do 3 godine zatvora s prinudnim radom i gubitkom građanskih prava, osim roditeljskih u trajanju od pet godina. Mene su optužili kao petoga po redu, ovako: Martinović Miše što je postao član ustaško-terorističke organizacije, pa je kao takav širio fašističku propagandu dijeleći letke koji su bili upereni protiv današnjega društvenog uređenja te je na taj način išao na to da se putem nasilja obori postojeće državno uređenje, čime je počinio kričivo djelo iz čl. 312., te 2 i 6 Zakona o kričivim djelima protiv naroda i države.

Istinu govoreći, niti sam bio član bilo koje organizacije, pa tako ni ove navedene u presudi, a stina je da sam dao 'pastirsko pismo' Ivici Dragičeviću, svome znancu iz gimnazije imajući u vidu da je to bio javni akt jer mi je rekao da mora držati politički sat o tome problemu. Ja sam tražio isti od moga komesara da nam bude jasno o čemu se radi. Naime, bio je nepisem.

Ivica Sušić, Ludvig Vriska, Franjo Marinčić, Roman Šimić, Ilijia Grič, Marija-Marika Testen, Miše Martinović, Milan Mile Bočić, Ivo Dragičević, Ivica Kopić, Jure Pandža, Ivica Brševac, Josip Brelar, Josip Kosarević, Andrija Martinac, Franjo Babić, Ilijia Čabraja, Jure Čičak, Vili Kasagrande, Josip Hude, Marko Džepina – uime ovih ljudi koje nazivam stepinčevcima, sjećam se njegovih riječi: 'Djevice, zaštitnice naše domovine... preporučujemo ti svoje duhovne i svjetovne poglavare, cijelu našu domovinu i narod da sprovodimo sve dane u miru i poštenju... I s krunicom u ruci.' U

Domovinskoj ratu krunica je visjela na vratu hrvatskih vojnika i pobijedismo četničko-

komunjarsku i okupatorsku, treću europsku vojnu silu.

Dragi Ivica, nikada se nismo vidjeli ni upoznali, ni s ostalim okriviljenicima, nego tek u Zenici kad su nas nakon presude sve skupa zbili u jednu veliku celiju. Čuli smo tvoje korake u hodniku kad su te vodili na strijeljanje i spontano zapjevali 'Lijepu našu'. Uđoh u 90-u i gore ćemo se upoznati i pozdraviti sa 'Za dom spremni!'. Raširimo ruke, nebo se otvorilo.

MIŠE MARTINović, Dubrovnik

Tito je putovao i luksuznije i češće, a Kolindi se zamjera obični put u Ameriku

Povremeno nam se dogodi potreba ukratko usporediti naše državne predsjednike, pogotovo bivše – Tita, Mesića i Josipovića – s današnjom predsjednicom Kolindom Grabar Kitarović. Prošlih su dana neki lijevi, kojima navodno smeta sve hrvatsko, napali našu predsjednicu uz prozivanje: Zašto je bez njihova znanja išla u Ameriku, što je tamo radila, je li to bilo privatno ili službeno putovanje, koliko taj put stajao i tko će sve to platiti?! Njezin intervju, koji je po povratku dala HTV-u njih ne zadovoljava. Oni će poduzeti i neke daljnje mjeđe protiv Predsjednice. Zaista neshvatljivo! Gdje mi to živimo? Zar još u nekome antihrvatskom komunizmu?

Ne smeta tim antihrvatima, sljedbenicima komunizma i jugoslavenstva, Predsjedničin put u Ameriku, nego im smeta nešto drugo. Smeta im Predsjedničino iskreno hrvatsko rodoljublje. Oni joj ne mogu oprostiti što je ona, već prvi dana predsjednikovanja, poprsje njihovoga voljenog Tita iz svoga ureda bacila na smetište, zapravo dostavila u muzej gdje mu je i mjesto. Međutim, Predsjednica se ne osvrće mnogo na svoje kritičare, koji joj spočitavaju njezino hrvatsko rodoljublje, pa je ona ovih dana u Lisinskom, prilikom 25. obljetnice priznavanja RH, između ostalog javno izjavila: 'Svim Hrvaticama i Hrvatima čestitam 25. obljetnicu međunarodnoga priznanja RH! Vjerujem u Te, zemljo moja Hrvatska!' To je naša hrvatska predsjednica! Velika je razlika između nje i bivših predsjednika, Mesića i Josipovića, koji u pravilu nisu nikada u svojim govorima izgovorili riječi: Hrvatice, Hrvati i Hrvatska. Ali su u isto vrijeme kao predsjednici u svojim uredima držali poprsje voljenoga im druga Tita, krvnika hrvatskoga naroda. Navedimo ovdje podatak

Na kraju, evo još jednoga sjećanja. Bilo je to 1951. godine. Jednoga jutra u Karlovu je postrojena jedna vojna jedinica od oko 300 vojnika, otpremljena na željezničku stanicu i vlakom odvezena u smjeru Rijeke. Možda na nekih 30-ak kilometara od Karlovca vlak je stao, a vojni su časnici vojne rasporedili uz prugu da budu čuvari pruge. Očekuje se neki